

Colloquium in Latinum lingua. Lugd. 1585
Annotatio ad Act. super deo et deo. Lugd. 1590

Requisitum ditionis antiochianae. Lugd. 1590.
in hunc modum. R. Holm.

Repetitio sana Doctrina Luth. de Cerpo
na Christi et Coena Domini Preside Doct.
Jacobo et Andrea Wittemb. 1580.

M. Frederici Petri responsio ad scriptum Bremensium
adversus Collectores Epologo 1585.

Oratio Georgii Solf. Doct. Heidelberg. quomodo studiosus
ad cognitionem veritatis perveniat

In Stimmellii Confessione p. Johannem Ceylerum 1588

Jacobi Jun Wolffii hortulus primus. 1582

Johannis Majoris P. parentatio Duci Electori
Augusto. 1590.

Gernardi Asseburgi Epitaphium Johanni Canono d. 1580.
ejusdem in Pauli Seidelii nuptias
ej. in Erasmus Johannem.

ej. in Jacobum Linschadum
Simonis Menzii Swavitas Vita Conjugalis 1576

Camina Gratulatoria in Jacobo Schönhausen
Catholico alio Episcopo in Magdeburg p. Andrea

Wernheri de Dyffel in Salzbach 1579

Johannis Sylvii Equari Sermone non unus
Lugd. 1522

Luc. Baetheiseri loci doctrine praecipui ex Am. 1-4. Rost. 1590.

Liber Joachimi Stederi.

10

EPITHALAMION.

IN QVO POST FAC-
 CTAM GRATVLATIO-
 NEM VTRIQVE SPONSORVM
 REVERENDISSIMO, VIRTUTE, FIDE,
 candore, & doctrina præstantissimo Viro D. M. LO-
 HANNI CVNONI diœceseos Soltuedelensis Pastori
 & Superintendenti dignissimo: & lectissimæ fœminæ
 CHRISTINAE HARTMANNÆ: inuitat Autor ad
 nuptias horum Deas illas, quas D. PAVLVS FRV-
 CTVS FIDEI nominat, sine quibus non solum con-
 iuuias, sed tota omnino vita nostra nil est nisi bar-
 baries, & Lapitharum congressus
 atq; conuictus Centau-
 rorum.

Autore

M. GERARDO ASSENBVRGO
 Scholæ Gardelegiensis Rectore.

Theocritus Idyllio 22.

ὡς ἀγαθοῖς πολλέες βούλοιντο καὶ πένθεροι εἶναι.

Magdeburgi excudebat Andreas Gehen,
 Mense Augusto.

Anno M. D. LXXXIII.

AD M. GERARDVM ASSENBVRGVM
COLLEGAM SVVM SVAVISSIMVM
Paschasius V Vestphalus.

Mente pium Vatem, suauē quoq; munere linguæ
Cunonem laudas iudicioq; grauem
Ac tua Cunonis meritos dum cantat honores
Musa, tuo doctum carmen ab ore fluit.
Hinc tua, connubij Deus vt pia cepta secundet
Cunonis clari, vota precesq; facis.
Vota precesq; facis Domino, quo tempore cuncto
Absit ERIS lecto, firmet EROSq; torum.
Sic tua te gratum testantur carmina grata
Quæ preceptoris nomen ad astra ferunt.
Hoc decet, vt doctos cantent tua carmina sponfos
Cultor es Aoniij qui decus atq; chori.

EPITHALAMION R. D.
M. IOHANNI CVNONI ET
CHRISTINAE HART-
MANNAE.

Hoc mihi virgo refers flauos ornata capillos
Ex humeris pendet cui fistula pacta cicutis
Septem, cui nihil est nisi dulcia carmina curæ,
Et nixeo luteum quæ gestas in pede soccum,
Et sacra ex lauro consertis ritè corollis

Inter quas hederam lucentem vidimus albam,
Vatibus & fauorix nobis formosa superbis,
Ut mediter sponsis gratantia carmina amicis?
Fecissem quod sponte mea tu numine firmas
Et soror & mater: de te nam semina surgunt
Et venit in nostros virtus de numine versus,
Exemploq; iuuas diuo, certare duobus
Pluribus aut studio iunctis vt fratribus ausim.
Hoc (nec enim inficior) desunt in carmine nerui,
Et fluit exiguus nostro de pectore riuus,
Ingenij est tenuis mihi copia: quicquid id autem est
Quod lyra nostra dabit, quod nostra et pleetra sonabunt,
Hoc volo vt omne tibi nunc seruiat optime CVNO.
Non solum tauros centum qui mactat ad aras
Hic superis placuit, placet hostia parua columba.
Mica salis DOMINO grata est, est grata ministris
Huius. Nam DOMINI mores turba emula præstat.

Eximys virtute viris est maxima turba
Multorū, qui optent soceri esse, & pignora cara
Summa cum dare dote velint. Est filia, dicunt,
Nostra pia, est facie præstans, est moribus æquis,
Pingit acu, sequitur te casta magistra Mineruam:
Ipsa colum versat ducens subtilia fila.

Tortilibus phrygium digitis opus ecce pererrat
Texens diuinos tenui subtegmine textus.
Intertexta vides raris hæc lina figuris?
Moribus & forma quæ conciliabit amorem,
Multorum sibi, si stertas, summa arte procorum.
Arrigat hic aures, ni Pamphilus, ecce Charinus
Succedens petet hanc, simili namq; vritur igni.
Sæpè fores nostras hinc pulsat, lumine signans
Quam velit in thalamum deduci, coniuge blanda
Latetur, dulces fructus & carpat amoris.
Nec mirum doctos magna & virtute valentes
Si multæ votis toties petière puellæ.
Nam probitas animiq; decus non stirpe paratur,
Non emitur precio virtus, sudore paratur.
Et genus & proauos, & quæ sunt cuncta caduca
Vix ea nostra putat (prudenter) censor Ulysses:
Qui tu cunq; cupis cum coniuge viuere sancta,
Artibus expolias animos, & pectora comple
Tu studijs: Philtrum non hisce potentius vllum est.
Rector Adam mundi primus, sua nomina cuiq;
Distribuens rerum signabat sidera, terras
Contemplans herbis ponebat nomina, piscis
Hoc autore suo titulo nunc gaudet & omnis.
Vocibus & volucrum species distinxit Adamus:
Tunc demum costam cupit & capit ille resectam.
Deinde creatoris tibi sit lex sancta voluntas,
Ut sobolem gignas talem quam Christus adoptet.
Illicitas vitans flammæ præstato Iosephum.
Moribus atq; parem ducas docet annulus index,
Strictior hic digitis non congruit, effluit idem
Latior. Et tribulos nunquam tibi gignere ficus
Persuade. Ergo bonis prognatam quærito costam.
Qui tu cunq; bonam quæris, bonam vt inuenias fit
Si mores spectes, nec opes, nec munera formæ

Forma

Forma quid est? cutis est roseo depicta colore
Quem facile vna febris raptat vel ventulus vnus.
Nec sine consensu patris tibi iunge puellam.
A DOMINO petito: à DOMINO venit vnica nobis
Exoptata: dabunt sua munera larga parentes:
Quam volo, quam peto, quam Votis ardentibus opto
A summo votisq; petam precibusq; IEHOVAH.
Est pietas sanctis quæ arridet grata puellis.
Simplicitatis amor commendat candida corda,
Siq; his accessit Latia facundia linguæ
Et quoq; doctarum sanctissima cura sororum
Quis siue nil dulce est homini nec amabile quicquã,
Floribus his blandis pulchrè hæc contexta corona
Conciliat matrem nobis & cum patre natam.

Nunc igitur licet hoc diuina modestia sponse
Sponse tuus candor tegat & constantia mentis.
Attamen id de te quoq; suspicer, hic mihi fama
Nil facit incertæ ridenti murmura famæ.
Augurium mihi mens sponsi est & iusta voluntas,
Et sanctum in puro quod regnat pectore flamen,
Germinat vnde sibi virtutis gloria tanta.
Ius ciuile pijs quæ fert mandata per orbem
Admirans sponsus, non his parere recusat,
Sed colit & laudat, sunt hæc signa optima ciuis
Gaudentis bonitate sua: Galenica scripta
In precio summo non dedignatur habere.
Nam fructus, decus atq; ingens in vtroq; repertū est.
Attamen ingenio quod conuenientius esset
Ipse suo studium tractans, euoluere leges
Non cessat digito descriptas omnipotentis,
Atq; scholæ Christi sit relligiosus alumnus.
Hic vbi Leucoreæ piscosus mœnia stringit
Albis aquis, visit Musarum candida templa,

Et rigat ora tuis spargebas doctæ MELANTHON
Nectare, quas magis dulcis aquas, seu carmina con-
seu sacræ enarrans diuina volumina legis. (dens,
Artibus aut lucem accendens, doctum hæ nitorem,
Historiam aut repetens virtutum exempla figurans,
Aut linguam exponens sacram, linguam hæ Pelasgam.
Inde tibi titulum decernit Musa Magistra
Vir venerande mihi atq; oculis mihi carior istis.
Mox ubi se exeruit, tua vis, tuaq; inclyta virtus,
Ingenij expromis fructus cum diuite vena,
Atq; docere paras iuuenes, qui castra sequuntur
Musarum, accendisq; tuos ad laudis honorem
Exemplo proprio: grauis hinc censura virorum
Te vocat ad maiora, iubens conscendere sacras
Suggestus sedes, atq; hinc mandata tonare
Magna Dei, populoq; exponere maxima Christi
Facta, operumq; decus, tum visuicantia verba.
Hic mihi concessum primum est audire CVNONEM
Exemplo insigni, & docta me voce beantem.
Scripta TVVM referunt sapiunt tua verba Lutheri,
Scripta TVVM referunt, sapiunt tua verba Philippum.
Discipuli os & scripta sonant sapiuntq; magistros.
Quis mihi tunc sensus fuerit, quæ gaudia mentem
Tentârint, quoties tacita cum mente reuoluo
Vox mihi tunc toties iua docta recursat ad aures,
Ante meos oculos mihiq; obuersatur imago
Leucorei templi, templi quoq; Præsulis huius,
Inde tuo populi multum pendentis ab ore.
Quin quoq; confessus, quæ consistoria dicunt
Cum grauibus pietate viris tu sæpè frequentans
Lites componis, distracta & pectora placas.
Ex illo CVNO nobis est tempore CVNO.
Hac fama impulsus qui nunc dat iura senatus
Soli quællæ veteri, visit mox, Albidos oras

Vt quæ-

Vt quærat populo pastores (annus ab isto
Alter ab undecimo nunc est dilapsus) ocellos
Clauserat ut mors atra viro, pro coniuge cuius
Hanc viduam iungis tibi tu doctissime CVNO
Ut sis coniugij quoq; nunc successor, in altum
Officium subuectus eras qui tempore dicto
Symmachij. Quanto heu defunctus es inde labore?
CVNO nam tu solus eras, cui credere templi
Iura sui voluit prudentia mira virorum
Quos Soltquella fouet fama super æthera notos.
Quid sit? CVNO MEVS sequitur sua fata gregemq;
Marchia quem tulerat Christo benè pascere cœpit
Librorum (dedit hos Moses, Mosenq; secuti
Vates) floribus, hinc reficit quoq; guttura sicca
Riuus de cælo salientibus, inq; Davidis
Alueolis pulchrè stagnantibus: ipseq; CVNO
Hinc deriuatis his pectora tabida sanat.
Purior ex ipsis ebullit fontibus vnda.
Verior ex ipso manat sapientia Mose.
O te felicem nimium bona si tua noris
Soltquella, & verè tali doctore beatam.
Est viduis, est pupillis, est tutor amicis,
Omne sibi perüsse putans, impendit amicis
Tempus quod non omne suis. Hem gratia rara.
Ipsa virum extollit facundæ gratia lingue
Mystica seu doceat cum magna arcana recludit,
Iram siue acuat diuini numinis ipse,
Visus hic in nostros immittere spicula sensus
Intorta, & verè penetrantia pectora nostra.
Dum narrat totus perijt velut orbis in vndis
Horrissonis, Sodomæq; aperit flammantia rura
Atq; minas Mosis profert & cornua dura
Fumantes Sinai rupes populumq; trementem
Grandiloquam ad vocem, stridentia murmura cæli,
Fulmi-

Fulminibus frangens his saxea pectora pastor
Abluat ut scelerum maculas peccator iniquus
Et vitæ cursum studia ad meliora reflectat.
Siue fidem Tharida tuam cum laude celebret.
Et quantum oblectet spontanea victima Isaci
Ostendatq; tuam quæ sit patientia Iacob
Erga Rachelem quam sis in amore fidelis,
Heroumæ canat multorum fortia facta
Mosis, Samsonis, Iosua, Gideon, Salomonis,
Davidis, Ionathæ: quæ nunc mora longa referre est,
Morum sint specula hæc nobis ut viua piorum.
Seu trepidis animis dicat solantia verba
Verba animis vitam quæ inspirant æthere dignam,
Dum monstrat CHRISTVM digitis in stipite fixum
Huncq; agnum affirmat mactatum ab origine mundi
Sanguineum rorem fundentem flumine largo
Impuris mea pectora sordibus exq; piantem
Vulneribusq; suis me suauiter inuoluentem
Qui sitio CHRISTVM Dominum sitiendo SALVTEM.
Nam claves habet ille David & operta recludit
Cælorum tecta, à culpa nos vindicat omni.
Felices digitos hos terq; quaterq; IOHANNIS
Monstrantes fontem vitæ nobisq; sibiq;
Felices oculos qui Christum in stipite docti
Cernere sunt solum, sancto monstrante IOHANNE.
Multa viri virtus hæc pectora multa beavit
Magna viri virtus hæc pectora plura beabit.
Siue cucullatos monachos & vertice raso
Fratres percellens iusto de crimine damnet
Et vero innixus celsa virtute refutet
Dum prohibet fisis ne quis virtute suorum
Factorum celsos tentet conscendere cælos:
Sed quia sola fides saluat nos, fidere CHRISTO
Nos iubet atq; fidem factis ostendere iustis.

Vos

Vos quibus est animas saluandas pascere cura
 Officij partes fuerint quæ discite vestri,
 Intuiti exemplum viuum & pia gesta CVNONIS.
 Proh pudor est quantus, quanta hæc inscitia veri,
 Si benè quis doceat, pergat sed viuere prauè,
 Iosephum simulet cum Sodomitica viuat.
 Qui nouit seruus, sint quæ mandata Tonantis
 Nec tamen exequitur, miser hic bis vapulat, ater
 Languida membra trahens percussa et verberè diro.
 Ab quàm dulce melos cantabas optime præsul
 Nobis cum ferres epulas, quas condidit almo
 Flamine compulsus Paulus Galatas vbi stultè
 Seductos reuocat sudans ad pristina tempe:
 In quibus hi flores exurgunt: GRATIA CHRISTI
 Sancta FIDES: PAX multa pijs: DILECTIO suauis.
 Castus AMOR VERI: quæ virtus retrahit iræ
 Frena inflammata, cupiens MANSVESCERE corda.
 Et quæ nympa venit nobis cum fronte BENIGNA.
 Et BONITAS: quæ casta cibi potusq; gubernans
 Usus lege Dei, mentem quoq; TEMPERAT ipsam,
 EUPHROSINEq; meæ quæ portas gaudia menti
 Mille meæ, dicens quod ego sim surculus ipsi
 Insitus è cælo viti propagine longa
 Sese extendenti, succo quoq; corda beanti
 Viuifico, & danti robur tam nobile menti
 Pro Christo vt cupiam rabidorum ante ora leonum
 Projicer trepidemq; nihil cum surgere cerno
 Ante oculos nigro crepitantia fulmine ligna
 Ligna mihi accendunt quæ emota mente Tyranni
 Expertes prorsus Christi: proh turpia monstra
 Tuq; eadem EUPHROSINE liuorem pectore pellis
 Sponsorum vt letus letorum accumbere mensis
 Gestiam & hos donare meo quoq; carmine tali
 Quo vos inuitem charitas, conuiuia cuncta

B

Quis

Quis sine sunt nobis prorsus centaurica. Quaso
Huc ut adesse velis turba inclyta, nata IEHOVA
Ex Paradysiatis nostris quoq; nectere sponsis
Floribus, auricomas quæ cingantserta capillos,
Vos sacra conuiuis quoq; dicite carmina nostris,
Coniugij fontem, fructus & nobile nomen
Quod pater OMNIPOTENS Heuam sociarit Adamo
Coniugiumq; velit generis sit ianua nostri,
Et quod coniugium mysteria magna figuret
De grege, quem gignit pia sponsa Ecclesia Christo.
Dicite quod fausto fiant connubia fato,
Quod viduo pigeat sponsam post viuere lecto,
Atq; marita ruat tua nunc in brachia CVNO,
Multis illa petita alijs dum transigit annos
Hæc bis sex annos postquam sua lumina clausit
Symmachius, cuius virtutem secula nulla
Sunt clausura: Manet post funera viuida virtus.
Dic Christina tuis pudibundis moribus, istis
Conuiuis, spretis alijs cur coniuge docto
Leteris postquam veteris vestigia flammæ
Sensisti & rapidis flammis iterum vreris, anne
Hoc graue erat dominam trudi sub vincula serui?
Anne peregrinos indocti discere mores?
Hei mihi si hoc non est pondus, sunt pondera nulla.
Flaccescunt tua nunc regina pecunia sceptræ.
Nam solium ad Veneris fuluum nil proficit aurum,
Sed VIRTUS multum, multumq; SCIENTIA regnat,
Fataq; sic tribuunt merita sua præmia laudi.
Dic age sopitum quisnam ille resuscitat ignem?
Tardus amor magno veniat vis scænore nostro
CVNONI? CVNO potuit te accendere amore?
Ergo precor CVNO tibi viuat tuq; CVNONI,
Tertius ascendat nec molle cubile maritus
Sponsa tuum, satiet CVNO tua pectora amore.

Tertia

*Tertia nulla tibi sit coniunx tandide CVNO.
Sic tua te coniunx amet, vt pia Sara maritum,
Isacum accendit flagrans vt flamma Rebeccæ,
Dilige tuq; illam, procus vt Rachaelis Iacob
Exardens costam, finem nesciuit amoris
David vt Abigail, tuq; vt Ioachime Susannam,
Vtq; alet vna duos vos candida pectora mensa,
Sic precor in vobis quoq; sit mens vna duobus.
Quæ prius admirata fuit Sidonia Dido
Magnanimum Ænean, hunc in sua regna recepit
Atq; Dea genitum confessa est: cautibus illum,
Progenitum clamat deinceps, & Tigride saua
Non decet illa tuam sponsa inconstantia mentem
Venisti quoniam nunc læti ad limina sponsi
Sponsa tuæ rhedæ facilis combusseris axem
Speq; noui sponsi tua mens non fluctuet vnquam
Magna ex parte domi sis sedula, rara foris sis.
Quæ cultum studijs vult fastidire maritum
Digna rudi Nabal fuit hæc, aut rustica Mopso:
Huic opus helleboro fuerit, nasturtia pectus
Huic purgent, hanc Diij nobis auertite pestem.
Sponsa Deo grates age lætas, lumine claro
Sponsum amplexare, & venienti porrige dextram,
Concipias & læta faces, atq; vrere flammis
Legitimis, probat hæc Deus, probat ipseq; sponsus.
Vir bonus est sponsus, vir est doctissimus idem,
Est meritis grauis, eximia est virtute verendus,
Thesauris mentis grauidus, templiq; columna
Aurata est, summi dignissimus incola cæli.
Qui quanto expolijt nobis hæc templa labore
Externa, is maiore sibi sint aurea templa
Nunc sudore parat, quæ vult habitacula CHRISTI
Esse, & viuerter diuini numinis aulas.
Est aliter si quis, qui sentit, liuida lingua*

Cuius pastores perstringit, corde venenum
In magnos virtute viros quiq; expuit atrum:
Tam vacuo cerebro multum rudentis aselli
Anticyris opus est tribus, euomat vt sale nigro
Impietatis onus, multos quod trudit ad Orcum,
Prouocat et sæuos vrsos, qui sumere pœnas
De pueris iussi diuinitus, olim vbi Elisæ
Tam sacrosanctum caput & venerabile nomen
Istis lusus erat curuo suspendere naso.

TE miserū, similes nam tu dabis improbe pœnas
Non quas Sedicius grauis inuenit aut Rhada-
Sed quas ira Dei iustissima naribus efflat. (mantus
Malleus ira Dei est contundens saxea corda
Malleus est falsæ disperdens spicula linguæ
Linguæ mendacis qua nulla nocentior aspis.
Aut oculos fodient corui torrentis ad oras
Prædaue carnioris tu fies piscibus atra
Quicunq; in Christi seruos conuicia iactas
Ebrius, & volupe est cui effundere verba proterua.
Irrides? Haud me fallis: sacra numina nobis
Impunè haud possunt rideri: Christus Iesus
Imputat omne sibi id de quo luxere ministri.
Legantem lædit missos qui lædit ab illo.
Qui benè non didicit, malè vult hic dicere semper
Insipiens, vecorde suo dum corde sagittam
In duros mittit muros, hæc inde resultans
Mittentis quatit & prosternit liuida membra.
Vidi ego quòd misit sæuo cum murmure acuta
Parua apis in nostros artus sua spicula, vidi
Bestiolam gladio orbatam, tabescere iuermem.
Hæc te fata manent, ni cesses crimine ab isto.
Spina horrens tribulusq; asper mihi balnea sunt
Heu potius, quam Dens tuus atq; calumnia rodat
corda

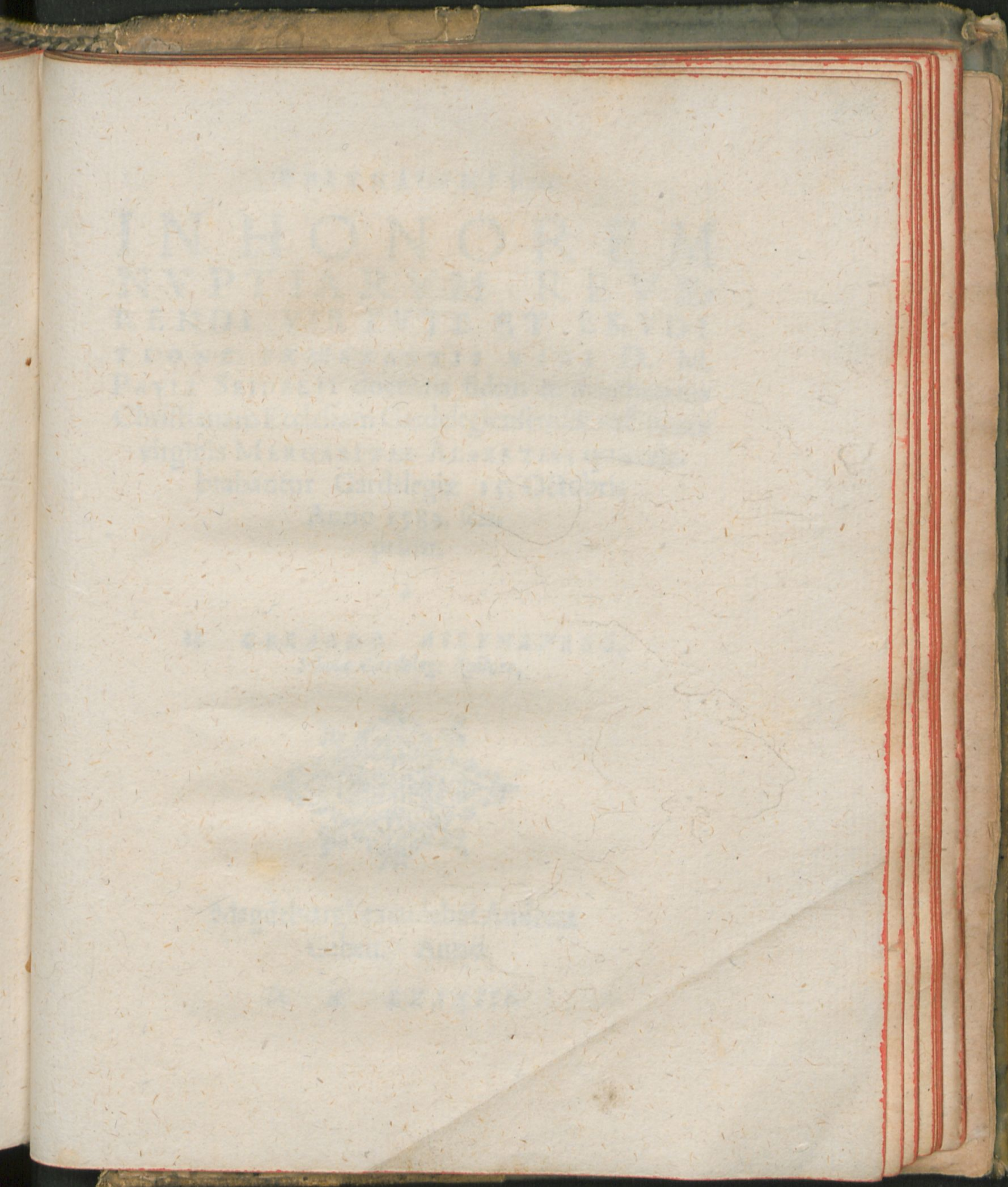
Corda mihi, telis petit hæc namq; intima cordis,
 Et frangit robur mentis, prudentia nulla
 Nulla satis contra hoc virus prudentia tuta est.
 Sed quoq; pro tali bona pergit fundere vota
 Hic sponsus noster CVNO pia facta secutus
 Christe tua, ignoscis qui te te in stipite figunt
 Carnifices ipsum, teq; ad crudelia raptant
 Funera, sarcasms moribundi cordaq; pulsant.
 Cunones optem plures & mille Cunonum
 Millia, qui patriam facunda voce gubernent
 Exemplisq; suis viuis pia dogmata firment.
 Vos quibus est pietas cordi, et sacra dogmata sponsi,
 Vos quibus est CVNO rectissima regula morum,
 Vos quibus his libuit sponsorum accumbere Mensis,
 Cum voto votum vestrum coniungite nostro:
 Christe tuis famulis, oramus, funde falernum
 Quale tuis manibus porrectum Cana bibebat,
 Et mirata Deum te summa laude ferebat.
 Leticiam utq; creant sorbenti fortia vina
 Sic coniunx vitis fuerit fœcunda marito.
 Ut soboles longo mensam patris agmine cingat.
 Utq; polum illustrat sol aureus, aurea Phœbe
 Atq; hos stellarum scintillans luce caterua
 Concomitata mouet spectanti gaudia mille
 Dum te Phœbe ducem agnoscunt & ritè sequuntur:
 Obsequium præstet sic si noua nupta marito
 Atq; his ambobus soboles accommodet aures
 Ut mandata Dei seruet, præstetq; parentum:
 Testantur cælo dignos se viuere ciues.
 Tu niueumq; chorum demittas æthere ab alto
 Christe fores vigilans hic ut excubet ante iugales,
 Asmodumq; procul vibranti pellat ut ense,
 Qui struit insidias tam casto fœdere iunctis.

A Pri dent alij massam , dedit ista Gerardus
Vota tibi sponso , Christus quibus annuat, orat.
Annuit his Christus iam pridem & vota secundat.
Vera fides mundum sternit , petit astra , Deumq;
Expugnat , donetq; pijs sua munera cogit ,
Munera caelesti tantummodo numine digna.

F I N I S.

1534 04

AB 153404

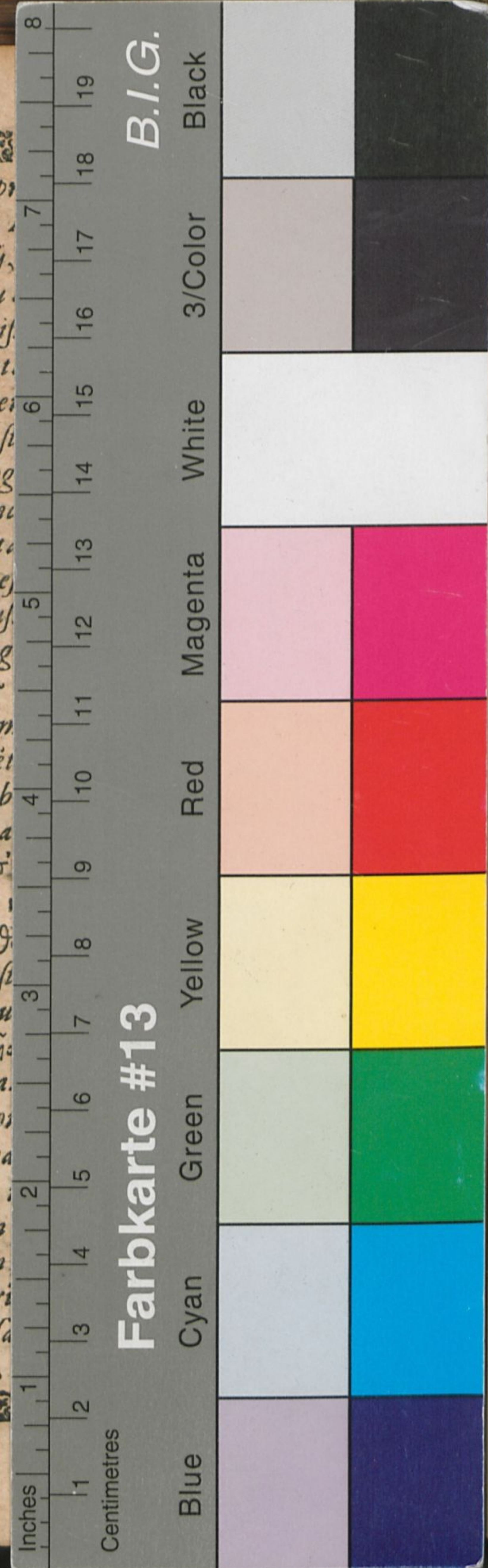
ULB Halle 3
002 671 190

SR

10

EPI THALAMION.

IN QVO POST FAC-
TAM GRATVLATIO-
NEM VTRIQVE SPONSORVM
REVERENDISSIMO, VIRTUTE, FIDE,
candore, & doctrina præstantissimo Viro D. M. LO-
HANNI CVNONI dioceseos Soltuedelensis Pastori
& Superintendenti dignissimo: & lectissimæ fœminæ
CHRISTINAE HARTMANNÆ † inuitat Autor ad
nuptias horum Deas illas, quas D. PAVLVS FRV-
CTVS FIDEI nominat, sine quibus non solum con-
uiuia, sed tota omnino vita nostra nil est nisi bar-
baries, & Lapitharum congressus
atq; conuictus Centau-
rorum.

Autore

M. GERARDO ASSENBVRGO
Scholæ Gardelegiensis Rectore.

Theocritus Idyllio 22.

ὡς ἀγαθῶς πολέες βούλοιντο κε πενθεροὶ εἶναι.

Magdeburgi excudebat Andreas Gehen,
Mense Augusto,

Anno M. D. LXXIII.

